

Tak tohle je můj úplně první vandr. Možná si řeknete, že sem ještě moc malej na vandr, ale máma s tátou si řekli, že bych si měl zvykat už od mala, a tak teda jedu.

Je fakt, že dost věcí mi přijde divnejch. Tak třeba to zalamování palců. Docela mi uniká, proč by si kamarádi, když se uviděj, měli hned nějak ubližovat, Mně by to asi vadilo, mít zalomenej palec. A mámu s tátou to taky musí bolet a to se mi vůbec nelíbí. Ale sem fakt ještě moc malej, tak třeba až vyrostu, tak na to přídu.

Voheň, ten je docela fajn. Je u něj teplo a máma mě hlídá, aby mi zase nebylo teplo až moc. Na druhou stranu nechápu, jak se táta může cpát na uhel spálenejma buřtama, když je na světě tolik lepšího jídla.

No, nebo ty fazole. Ty naštěstí jí taky jenom táta. My sme si je s mámou dali jenom jednou, ale měli sme po tom strašný prdy, tak už si je nedáváme.

Písničky sou taky fajn, ty se mně moc líbí. Už se těším až vyrostu a budu je taky zpívat. Jenom nechápu proč, když všichni ujdou takovou dálku, tak místo, aby si u vohně sedli, hnedle při tý první písničce zase stoupaj. A představte si, že tak stojej celou dobu, než to dozpívaj.

Dovopravdy. Je to ňáký divný, ale snad to časem pochopim.

A spaní pod širákem taky zbožňuju. Spím v jednu spacáku s mámou a tam je krásně teploučko. Akorát, když deme s mámou ráno čůrat, tak je ukrutná zima. Prej je to daň za to, že můžeme bejt na čerstvym vzduchu. Nevim sice úplně přesně co je to daň, ale snad si na to nějak zvyknu, protože pod širákem je to fakt příma.

No, a pak taky nechápu, jak je to s tím bagrem. Mám takovou nejasnou představu, že bagr je to, co dělá děsnej rámus u nás před panelákem. Takže vůbec nechápu, jak může táta míchat tím bagrem jídlo a ještě to tím bagrem nakonec jíst. Jsem rád, že s mámou ty tátovo přesolený jídla nejíme. Mně by přišlo divný ládovat do sebe jídlo něčím, co se hrabe celej den v zemi.

Vono je toho ještě víc, co bych potřeboval vysvětlit a krásně se tu s váma povídá, ale sem už docela unavenej a tak si na chvíli schrupnu. Nedivte se, sem ještě moc malej na to, abych si tady s váma vyprávěl celou noc.

Ale něco vám přece jenom povim.

Vono se to sice moc neví, ale bude ze mě kluk. A už se moc těším, až za těch sedum měsíců mámu s tátou poprvé uvidim.

Petr Soldát - Harmonika

Český Krumlov

Trapsavec 2009